

अवशिष्टा ये चान्द्रमासास्तोऽधमासा एव भवन्ति नान्ये ।
 अनेन चान्द्रत्वमधमासानां स्फटीकृतम् । अतोपपत्तिः ।
 त्रिंशत्तिथ्यात्मकस्य रवीन्दुयुतिकालरूपदर्शनावधेचान्द्र-
 मासस्य द्वादशरात्रिमितेन सूर्येऽन्तरेणैव सिद्धिः ।
 कथमन्यथा दर्शने मन्दशीघ्रयोः सूर्येऽन्तर्वीगस्य
 पुनर्दर्शने सम्भवः । द्वादशरात्रान्तरं त्वेकं भगवान्तर-
 मतो भगवान्तरेण चान्द्रो मासः सिद्धः । सौरमासा-
 मेकवा यदन्तरेण चान्द्रमासानामधिकत्वं त एवाधमासा
 इति स्वरूपमेव वक्ष्यमाणोपयोगात् परिभाषितम् । अप-
 वक्ष्यमाणवाससूर्यसावनयोः स्वरूपमाह” र० ना० ।
 “सावनाहानि चान्देभ्यो द्युभ्यः प्रोज्झ्य तिचिद्ययाः ।
 उदयादोदयं भानोर्भूमिवावनवासराः” । चान्देभ्यो द्युभ्यो
 वक्ष्यमाणचान्द्रदिवसेभ्यः सकाशादित्यर्थः । सावनाहानि
 सावनदिनानि प्रोज्झ्य त्वक्कावशेषं तिचिद्ययाः । तिचिद्यु-
 चान्द्रदिनेषु सावनदिनानामवशेषतस्तस्यः अयो नूनत्वम् ।
 यद्वा तिचिद्यद्देन सावनो दिवसस्तस्य चान्द्रदिवसात्
 अथ इति स्वरूपमेव वक्ष्यमाणोपयोगात् परिभाषितम् ।
 ननु भोदया भगवैरित्यादिना पूर्वं सर्वेषां सावनदिवसा-
 उक्ता इत्यत्र कस्य यास्या इत्यतः सूर्यसावनस्वरूपकथन-
 म्भवेनोत्तरमाह । उदवादितः । सूर्यस्योदयकाल-
 मारभ्याव्यवहिततदुदयकालपर्यन्तं यः कालः स एको-
 दिवसः । इति ये दिवसास्ते भूमिवावनवासराः ।
 भूदिवसा उदयस्य भूस्वम्भवेनावगमात् । सावनादिवसा-
 चेत्यर्थः । तथा च निरूपपदसावनभूमिशब्दाभ्यां सूर्यस्य
 वासरा एव नान्येषां सोपपदत्वाभावादिति भावः । ते
 क्रियन्त इत्यतस्तत्प्रमाणं चान्द्रदिनप्रमाणं चाह” र० ना०
 “वसुद्वष्टाद्विष्टपाद्विष्टप्राद्विष्टतियवो युगे । चान्द्राः सा-
 दस्यस्योमसाग्निस्तर्तुनिशाकराः” सू० । “अष्टात्रि-
 गजसप्तपञ्चभूमिता युगे सूर्यप्रसावनदिवसाः । चान्द्रा-
 दिवसा युगतिथय इत्यर्थः । अशीतिन्युचतस्तत्तिथि-
 रूपा एते तिगज्ज्ज्ञाचान्द्रमासा उक्तप्रायाः । अनेनैव
 चान्द्रदिवसानामुपपत्तिः सूर्यचन्द्रयोर्भगवोरन्तररूप-
 चान्द्रमासास्त्रिंशदुचिता इति स्फटीकृता । अवाधि-
 मासावनयोः सङ्ख्यामाह” र० ना० । “वह्पङ्क्तिस्तुता-
 गाह्तिथयसाधमासकाः । तिचिद्यया यमाधौविष्टष्ट-
 व्योमगराद्विनः” सू० । “अधमासकाः प्रागुक्तस्वरूपा-
 सकाराद्युगे वह्देवराभगोशरेन्दुमितास्तिथिद्यया दिन-
 क्कवा अवमानीत्यर्थः । अर्थाः पञ्च । एवं द्विगराजत्व-

एकतत्त्वानि । ननु सूर्यमासास्तुत्तरधमासवङ्ख्या कथं
 ज्ञातेत्यतो रविमासवङ्ख्यां वक्ष्येयं कहांचाह” र० ना० ।
 “अचतुष्कसुष्ट्राष्टकुपञ्च रविमासकाः । भवन्ति भो-
 दयाभातुभगवैरुचिताः कहांः” सू० । “सूर्यमासा
 द्वादशयुधितरविभगवानुक्ताः गून्वाम्भवेदृष्टतिथर-
 मिताः । ननु सावनदिवसवङ्ख्या प्रागुक्ता कथमवगते-
 त्याह । भवन्तीति । भोदया नाचलदिवसाः प्रागुक्ता
 सूर्यप्रभगवैः प्रागुक्तैर्वर्जिताः सन्तः कहां भ्वासरा
 भवन्ति । भोदया इत्यादिप्रागुक्ताः ।
 ननु सूर्यादिमन्दोच्चभौमादिपातानां युगे भगवानुत्पत्तेः
 कल्पभगवत्कथनमावशप्रकमतस्तत्पङ्क्त्यां प्रागुक्ता एते
 भगवाद्यः कल्प एव कथं नोक्ता इत्यत्र आह” र० ना० ।
 “प्राग्वगतेः सूर्यमन्दस्य कल्पे सप्ताष्टवङ्कयः । कौजस्य
 वेदस्यमा बौधस्याष्टवङ्कयः । अक्षरम्भ्याणि जैवस्य
 शौकस्यार्धगुणेष्वेव । गोऽम्वयः शनिमन्दस्य पातानामव-
 वामतः” सू० सि० । प्राग्वगतेः कल्प इत्यनयोः शनि-
 मन्दानां प्रत्येकं सम्भवः । पूर्वगतेः सूर्यमन्दोच्चस्य
 कल्पे सप्ताष्टराममिताः १८७ शनिपातस्य भगवा इति
 वक्ष्यमाणस्य भगवा इति पदमत्र प्रत्येकमन्येति । कौजस्य
 कुजसम्बन्धिनः सूर्यमन्दस्येत्यस्यैकदेशो मन्दस्येति म-
 न्दोच्चस्येत्यर्थकमत्रान्येति । तथा च भौममन्दोच्चस्य
 चतुरधिकं शतद्वयम् २०४ । बौधस्य बुधमन्दोच्चस्याष्टति-
 मिताः १६८ । जैवस्य गुरुसम्बन्धिनः । अत्र शनिमन्दस्येति
 वक्ष्यमाणस्यैकदेशो मन्दस्येति मन्दोच्चस्येत्यर्थकमन्येत्ये-
 कदृष्टस्यत्वात् । यद्वाद्यनयोर्मन्दस्येत्युक्तैरेव मध्यस्थाना-
 मन्वयः सूपपन्न इति । तथा च गुरुमन्दोच्चस्य नवशतं ९००
 शौकस्य शुक्रमन्दोच्चस्य पञ्चविंशदधिकपञ्चशतं ५१५ शनि-
 मन्दोच्चस्यैकोनचत्वारिंशत् १८ । अद्यानन्तरं पातानां
 भौमदिपातानां वामतः पश्चिमगत्या भगवा उच्यन्त इति
 शेषः तान् लोकाभ्यामाह” र० ना० । “महदस्मात्सु
 कौजस्य बौधस्याष्टाष्टसागराः । कृताद्विचन्द्रा जैवस्य
 त्रिषाङ्काश्च भगोस्तथा । शनिपातस्य भगवाः कल्पे
 यमरसर्तवः । भगवाः पूर्वमेवात्र प्रोक्ताचन्द्रोच्चपातयोः” ।
 सू० सि० । “कुजसम्बन्धिनः । तकारात् पातस्य भौ-
 मपातस्य कल्पे भगवास्तदृशाधिकं शतद्वयम् २१४ ।
 बौधस्य बुधसम्बन्धिनः शनिपातस्येत्यस्यैकदेशः पातस्येत्य-
 त्वान्येति । बुधपातस्य द्वादशोना पञ्चशती ४८८ । जैवस्य
 गुरुपातस्य चतुःसप्तत्यधिकं शतम् १७४ । भगोः शुक्रस्य